

פרשת ויקהל

כל העושה בו מלאכה יומת (לה, ב)

בעיר ברעזאן, עירו של הגאון רבי שלמה שבדרון, המהרש"ם, נפרצו חומות השבת.

הדבר אירע על ידי ספרים שפתחו את מספרותיהם גם בעיצומו של יום השבת וזאת כדי לספק את רצונם של גויי העיר להסתפר דווקא ביום זה.

הזמין המהרש"ם אל ביתו את כל הספרים פורצי הגדר ודיבר על ליבם שייאותו לסגור את חנויותיהם ביום השבת, ואף דרש מהם לחתום בכתב ידם על שטר התחייבות שאכן כך יעשו.

הסכימו הספרים לדרישתו של הרב אולם בתנאי שכולם כאחד יחתמו על השטר, שהרי אחרת, אם ייסגרו כולם את חנויותיהם ואחדים יפתחו, הרי שאותם יחידים יזכו בכל הלקוחות.

לבסוף הסכימו כולם לחתום חוץ מאחד שנותר עומד במריו.

דע לך - נזף בו המהרש"ם - הרבה דרכים למקום, ואם לא תאותם & להפסיק בחילול השבת לבסוף תיאלץ לסגור את חנותך גם בימות החול...! אדם זה היה קשה עורף ולא האזין לדברי הרב. מחמת סירובו לחתום - לא חתם איש.

כאשר יצאו הנאספים מביתו של הרב ועברו מרחק מה, התמוטט לפתע עץ גדול היישר על אותו מרדן מחלל שבת...

כאשר ראו כולם כי כן מיהרו ושבבו אל ביתו של הרב, שם חתמו על השטר המחייב אותם לשמור שבת.

מקור: וקראת לשבת עונג